

Sygn. akt II CSK 17/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa W. Ś.

przeciwko T. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 11 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 1235/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik powoda W.Ś. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 lipca 2014 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadnił tym, że „dotychczasowa linia orzecznictwa sądów powszechnych jest zupełnie odmienna od zaprezentowanej w zaskarżonym orzeczeniu” a orzeczenie „narusza podstawy porządku prawnego”.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie nie mógł odnieść skutku, ponieważ nie zawiera wskazania, na której z przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. został oparty, a ponadto nie został poparty argumentacją, która zmierzałaby do wykazania, że w sprawie wystąpiły okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie jest zadaniem Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ramach uzasadnienia podstaw skargi. Rozważania przedstawione w skardze kasacyjnej, w istocie stanowiące relacje z przebiegu postępowania przed orzekającymi Sądami, przepełnione analizą stanu faktycznego, nie spełniły wymagań wykazania występowania w sprawie przesłanek przedsądu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pełnomocnika pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego

na podstawie na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

I.n